

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSEGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 15. szám

1953 augusztus 26

Ára 40 fillér

Az új tanév elé

Szeptember 1-én új tanévet kezdnek felsőoktatási intézményeink. Elsőséves hallgatók ezrei iratkoznak be egyetemeinkre és főiskoláinkra, hogy növeljék azok számát, akik néhány év múlva értelmiségi munkakörökben szolgálnak hazánkat és népünket.

A nyári felvételi vizsgákon fokozott követelményeket állíthattunk elsőséveseink elé, hiszen a kiválóságra nagyobb lehetőség volt, mind eddig bármikor. A felvételek során szakmai és politikai tekintetben legfejlettebbnek bizonyult, zömme munkás- és parasztszármazású hallgatóink sokkal könnyebben nőnek majd fel az egyetemi feladatokhoz, mint az előző években, amikor a rendkívül nagy felvételi keretszámok megnehezítették, hogy csak az, arra alkalmas hallgatók kerüljenek az egyetemre és főiskolák padjaiba.

Mindebből azonban korántsem következik az, hogy az év kezdetekor ne tekintsük egyik legfontosabb feladatunknak *elsőséveseink tájékoztatását és minden irányú támogatását*. Éveken keresztül tapasztalhattuk, hogy elsőséveseink igen sok időt és energiát pazarolnak el az első hetekben, mivel tájékoztatlanok az egyetemi tanulási, az egyetemi élet bonyolultabb formáiban.

Akadnak olyanok, akiket megriasztottak a megnövekedett követelmények, önbizalmukat veszítették. Az ilyenek, ha nem kaptak kellő segítséget és bátorítást, letörtek és csak hosszabb idő múlva szedték össze magukat. De voltak olyan hallgatók is az elmúlt években, akik a régi, burzsoá egyetem munkátlán életéről szereztek valahonnan tájékoztatást és ezt helytelenül rávetítették a mi egyetemeink viszonyaira. Ezek nem fogták meg mindjárt a dolog végét és erősen lemaradtak; mire észbe kaptak, már nem volt könnyű a mulasztásaikat pótolni. Egyesek a fejlődésükhöz szükséges DISZ-munkát nem kapták meg mindjárt és ezért nem tudtak kellő módon beleilleszkedni az egyetemi ifjúság életébe. Mások az egyetemi feladatok súlya alatt — támogatás híján — maguk vonultak vissza hosszabb időre az ifjúsági szervezet munkájától. *Különösen sok mulasztás történt a múltban a szakértelességekkel kapcsolatban.* Kétségtelen, hogy ezek a hibák évről-évre csökkentek, azonban még a legutolsó tanévben is jelentős gátjai voltak az elsősévesek fejlődésének.

Mindez egyik legfontosabb feladatunként jelöli meg az *elsősévesekről való fokozott gondoskodást*. Ez azt jelenti, hogy beiratkozásukat megelőző útbaigazítással egyszerűen és gyorsan bonyolítsuk le. Jelenti továbbá, hogy diákközhonban való áthelyezésüket és menzai étkezésüket megérkezésük után azonnal segítsük rendezni. Gondoskodnunk kell, hogy kellő útbaigazítást kapjanak mindjárt kezdetkor a választott szaktárgyakról. Az első előadásokon az *oktatók reálisan mutassák meg az elsőséves hallgatók váró szakmai feladatait*. Ki kell térni az előadókra a jegyzetelés problémáira. A párt-szervezeteknek és a DISZ-nek gondoskodnia kell arról, hogy rövid időn belül minden *elsőséves hallgató képességeinek és korábbi gyakorlatának megfelelő társadalmi*

munkát kapjon és ennek végzéséhez a szükséges egyéni útbaigazítást is meg kell adni. A felsőbb évesek segítő törődését, gondoskodását is lépten-nyomon éreznük kell. Ilyen módon zökkenőmentesen lehet tenni elsőséveseink beilleszkedését az egyetemi életbe és elkerüljük, hogy egyes hallgatók drága tandíjat fizessenek azért, hogy csak saját kárukra okulva, kerülőkkel és buktatókkal találják meg helyüket társaik sorában.

A gondoskodásnak, természetesen, ki kell terjednie felsőbb éves hallgatóinkra is. Ez mindenekelőtt abban áll, hogy a tematikákat, kötelező olvasmányok jegyzékét, stb. mindjárt az év indulásakor kifüggesztjük, használható állapotba hozzuk és rendelkezésre bocsátjuk a kézikönyvtárakat, felkészítjük a laboratóriumokat, hogy a munka akadály nélkül megindulhasson.

A nyári szünet alkalmat adott professzorainknak és többi oktatóinknak arra, hogy előadásainkra alaposan felkészüljenek, a múltban már előadott anyagot is új, tudományos eredményekkel bővítsék ki és ilyen módon munkájuk korszerű tudományos színvonalát biztosítsák.

Az egyetemi munkát teljes pontosság és fegyelem jellemezze mind a hallgatók, mind pedig az előadók részéről a tanév első percétől kezdve. El kell kerülnünk, hogy a tanév elején egy-két hét lazább fegyelemmel, hiányzásokkal folyjék le, (ahogyan eddig gyakran történt), mert a rossz indulás egyrészt idővesztéssel jár, másrészt rányomhatja bélyegét a további munkára is.

Ehhez viszont az szükséges, hogy párt- és DISZ-szervezeteink kezdetől sarkukra álljanak, dolgozóink és hallgatóink egyre erősödő öntudatára építve segítsenek elhárítani az évkézdés nehézségeit.

Állami vezetőinknek biztosítani kell, hogy kellő előkészületek után az új tanévben az egyetem minden hallgatója, oktatója és más dolgozója teljesítse kötelességét és lelkesen, lendületesen végezze munkáját. Gazdasági szerveinknek jól fel kell használniuk a még hátralévő időt, hogy a munka minden területén kellő gazdasági-technikai feltételek között indulhasson meg.

Az elkövetkező hetekben tehát minden erőnket a tanév zökkenőmentes megkezdésére kell összpontosítanunk. Munkánk azonban csak akkor lesz eredményes, ha ezek az erőfeszítések nem prakticista módon, egyik napról a másikra történnek, hanem hosszulejáratú, jól átgondolt munkatervek alapján biztosítjuk a további folyamatos munkát. Ennek kapcsán fordítsunk kezdettől eleendő figyelmet a *marxizmus-leninizmus, az orosz nyelv és a honvédelmi ismeretek tanulmányának előmozdítására*. Fejlesszük tovább a tavalyi gyakorlatot, amikor a tárgyak tanulmányának segítésére eredményes lépések történtek az állami vezetés, az intézetek és tanszékek, valamint a párt- és DISZ-szervezetek részéről.

Pártunk és kormányunk programjának megvalósítását akkor szolgáljuk, ha az új tanévben *évről-évre eredményeink színvonaláról indulva töretlenül és egyenletesen fejlesztjük egyetemeink munkáját tovább*.

Száztizenegy ország 30.000 fiataljának felhívása az egész világ ifjúságához

Drága barátaink! Mi, a IV. Világifjúsági Találkozó résztvevői, a béke és a barátság zászlaja alatt gyűltünk össze. A mi boldog, ragyogó összefüggésünk bizonyítéka volt annak, hogy a fiatalok — bármilyen véleményük és meggyőződésük legyen is — mindig megértetik egymást.

Boldogságra vágyunk, a béke és barátság győzelmét akarjuk látni, amely megnyitja előttünk a korlátlan jövőt.

Felhívjuk a világ ifjúságát, egyesítse fiatal erejét annak érdekében, hogy:

a tárgyalások szelleme győzzön, az erőszak helyett, mint ahogy erre a koreai fegyverszünet létrehozatala mutatott példát;

minden nép legyen saját ügyének ura és a nemzetek között valószínűleg meg az egymás iránti bizalom és az egyenlő jogokon alapuló kapcsolatok;

az ifjú nemzedék jobb jövőbe vetett reményei váljanak valóra, mindenütt tartásuk tiszteltben a fiatalok jogait;

minden korlátozás nélkül fejlődjenek a kulturális és sportkapcsolatok, amelyek a különböző országok ifjúsága közötti jobb megértésre vezetnek.

Fiatalok! Egyesüljünk, hogy a jobb jövőbe vetett reményeink valóra válnak!

Előre, világ ifjúsága!

„Az egészségügy kiváló dolgozója“ kitüntetést kapott a szegedi Orvosegyetem három dolgozója

Népköztársaságunk alkotmányának negyedik évfordulója alkalmából pártunk és kormányunk számoltak el a dolgozóik kitüntetéséről. Többek között az egészségügy kiváló dolgozóit is megjutalmazták. Augusztus 19-én ZSOLDOS Sándor egészségügyi miniszter elvtárs adta át a kitüntetéseket. A szegedi Orvosegyetem három dolgozója kapta meg „az egészségügy kiváló dolgozója“

„az egészségügy kiváló dolgozója“ jelvényt: SZALAY Éva, a Sebészeti Klinika műtősnője, dr. IVÁN László, az Orvosegyetem gazdasági hivatalának beruházási előadója és KELEMEN István klinikai szakmunkás.

Ezek az újabb kitüntetések ismét rámutatnak arra, hogy dolgozó

népünk vezetői igen nagy megbecsülésben részesítik azokat, akik munkahelyükön kiválóan megállják helyüket és kimagasló teljesítményeket érnek el. Szalay, Iván és Kelemen elvtársak példája buzdítóan hat egyetemeink és főiskolánk valamennyi dolgozójára s valamennyien büszkék vagyunk élenjáró munkatársainkra.

Felvételi vizsgák az orosz szakon

Ünnepi ruhában, kissé félénken beszélget a jövőendő elsőséves hallgatók egyik csoportja, az Orosz Intézet folyosóján. Izgatott kíváncsisággal várják a Felvételi Bizottság előtt felelő társukat, hogy utána kérdések özönével halmozzák el. Szinte mindent egyszerre szeretnének megtudni róla. „Mit kérdeztek? Hogy feleltél? Sikertörténet a felvételi?“. Az érdeklődő várakozás sem akadályozhatja meg őket, hogy közben szét ne tekintsenek új munkahelyükön. Élénk

tak rendezni. Ezek az összejöveteleken a hallgatók és előadók közösen szórakoznak, jókedvű mulatozás közben pellengérezik ki az esetleges alkalmakként felmerülő hiányosságokat.

„Ma már természetesnek találjuk, hogy ilyen jól felszerelt tudományos intézet várja a jövő évad egyetemi hallgatóit. Bezzeg néhány évvel ezelőtt még gondolni sem mertünk arra, hogy fiainkat egyetemre küldjük.“ — mondja az egyik édesanya, aki fiával együtt

fiatalokat, barátságosan elbeszélgetnek a felvételi vizsgákon kívül is az érettségizett diákokkal. Természetesen találjuk fiainkkal együtt, hogy

senki számára sem elérhető az egyetem.

Milyen kár, hogy fejem fölött kisértő az idő... Amire én csak álmaiban merem gondolni, most a fiamon keresztül valóra válik. Kellemes benyomással távozom, mert tudom, hogy a fiam a lehető legjobb helyen tanul, Orosz tanár lesz...“

Az orosz szakos Felvételi Bizottság körültekintő gondossággal és megértő szeretettel érdeklődik a tanuló tudása, szaktárgyaikban való tájékozottsága iránt. A feszélyezetlen légkörben kerek feleletek születnek. Szinte szárnycsapva beszél a leendő elsőséves Lóczy János is az orosz irodalom szépségeiről, de bátran csillogtatja tudását Mészáros Éva és Papp Géza elvtárs is.

A felvételi vizsgák lezárultak, s néhány nap múlva már újból találkozni fognak a felvett hallgatók a beíratkozásnál, az évnitő ünnepélyen. Nyugodt szívvel mondhatjuk, hogy a Felvételi Bizottság jó munkát végzett és eredményes munkájának köszönhető, hogy azok kerültek sorainkba, akik legjobban kiérdemelték, hogy egyetemen tanulhassanak.

Pénzes István

Nyelvtanóra az Orosz Intézetben

figyelemmel vizsgálják az intézet minden részét. Örömmel fedezik fel az orosznyelvű dekorációs feliratok közt az ismert szavakat.

a hatalmas szovjet nép

vezetőinek fényképeit. Szeretettel beszélgetnek el a jövőről. Nagy érdeklődéssel figyelik egy felsőséves DISZ-tag előadását az intézet tornateréről, az orosz szakos hallgatók évközi munkájáról. Minden apró, más számára talán jelentéktelennek tűnő részlet után kíváncsiskodnak. Ismerkednek az egyetemi élettel, izelítők kapnak a rájuk váró feladatokból. Nem sajnálják az időt és boldogan nézik végig a két emeleten elhelyezkedő intézet tantermeit, képzésben feldíszítik úgy, mintha saját szobájuk lenne. A tiszta, napfényes termek nagy meglepetéssel keltetnek a szemlélőben, s vágyat ébresztenek a felvételre várakozó fiatalokban, hogy mielőbb e tantermek padjai között tanulhassanak. Az új elsősévesek külön tantermeiket, külön tanulószobákat kapnak. Öröm az ilyen teremben, ilyen intézetben tanulni. A felsőbb éves orosz szakos hallgatók azt is örömmel üdvözlözik, hogy a tanulmányaikra, az orosz nyelv elsajátítására vonatkozó problémáik megoldásában mindig készséggel segítsenek az intézet tanárai és oktatói.

Nemcsak szép tanulószobák,

izlésesen feldíszített tantermek várják az új hallgatókat, hanem többszáz kötetes, frissen bővült könyvtár is a mellélté levő olvasóteremmel. A könyvtár polcai roskadoznak a legjobb szovjet és magyar írók remekaitól. Ugyancsak számottevő a tanulmányok elsajátításához szükséges szakkönyvek mennyisége is. Az elmélyült tanulás lehetőségének mindenoldali biztosítása mellett az intézet vezetői nem feledkeztek meg a szórakoztatás feltételeiről sem. Levegőrázó rádió, 200 opera- és tánclemez áll a hallgatók rendelkezésére. Megtudják új elsőséveseink, hogy az Orosz Intézet hallgatói rövid időközönként belső, vídám esteket, „veceszünkákat“ szok-

Utóvizsgázóink feladatai

A nyári szünet az egyetemeken is vége felé közeledik és ez szükségessé teszi, hogy az utóvizsgák jelentőségére irányítsuk rá a figyelmet.

Hallgatóink egyrésze az elmúlt tanév egyes vizsgáin nem felelt meg, vagy a vizsgákon meg sem jelent. Számszerűleg a hallgatóknak aránylag jelentékeny része adós egy, vagy több vizsgájának letételével. Így pl. a természettudományi karon 104, a bölcsészettudomány karon 29, a jogi karon 36 hallgatóknak van utóvizsgája hátra. A fenti számok az illető karok hallgatószámának 13,83, 7,32, illetve 14,69 százalékát teszik. Tisztaban kell lennünk azzal, hogy az egyetemünkön folyó értelmiségi képzés sikere szempontjából nagy súllyal esik latba az a körülmény, hogy ezeket a vizsgaadósságokat maradéktalanul felszámoljuk, az utóvizsgák sikerét és ezzel az utóvizsgázók továbbtanulását biztosítsuk.

Az erre vonatkozó rendeletek szerint az őszi utóvizsga-időszak szeptember 1-től 15-ig terjed. A készülés céljából rendelkezésre álló idő tehát már elég rövid és ezért az érdekelte hallgatóknak teljes erővel törekedniük kell annak jó kihasználására. Azok, akik nyári táborban vannak, a táborozás befejezése és hazatérésük után hamarosan lássanak hozzá a vizsgára való komoly tanuláshoz.

Természetesen az utóvizsgákkal kapcsolatban is igen nagy — sőt fokozott — szükség van arra, hogy a tanszékek az utóvizsgázók számára megfelelő, felkészülésükhöz minden segítséget megadjanak. Legkésőbb augusztus 24-től kezdve valamennyi tanszéken konzultációs lehetőséget kell nyújtani az utóvizsgára tanuló hallgatók számára. A konzultációk gyakoriságának és időpontjának megállapításánál legyünk figyelemmel a hallgatók kívánságaira; arra kell törekedni,

hogy a konzultációk üteme lehetőleg egyenletes legyen és ne essünk bele ismét a közvetlenül a vizsgák előtti „rohamkonzultálás“ hibájába. Az utóvizsgázók körében helyes nevelőmunkát kell kifejtetni annak érdekében, hogy — rendszeresen végzett egyéni tanulási mellett — a konzultációkon jelenjenek meg. Ebben a munkában tanszékeink értékes és döntő jelentőségű támogatást fognak kapni a kari párt- és DISZ-szervezetektől.

A tanulmányi osztályok feladata az utóvizsgákkal kapcsolatban különösen abban áll, hogy a vizsgával elmaradt hallgatókkal minél előbb teremtsék meg a kapcsolatot, állapítsák meg a vizsgák beosztását és biztosítsák azt, hogy a hallgatók a kitűzött napokon feltétlenül megjelenjenek.

Az utóvizsga előtt álló hallgatók biztosak lehetnek abban, hogy az utóvizsgák is nyugodt légkörben fognak lefolyni és vizsgáztatóink mindent el fognak követni annak érdekében, hogy a vizsgákon teljes tudásukat fejthessék ki. Pártunk és kormányunk új politikai irányvonalának megfelelően a vizsgákon is érvényesülni fog az az elv, hogy reális, teljesíthető követelményeket kell támasztani. Nyíltan meg kell mondanunk azonban azt is, hogy az utóvizsgák osztályzásának sem szabad liberálisnak lennie és hogy azok, akik az utóvizsgákon készületlenül jelennek meg, „kegyelmi“ alapon való „átsúszásra“ nem számíthatnak.

Mint általában a tanév kezdetén ránk váró feladatok megoldásánál, az utóvizsgák lebonyolítása során is méltónak kell lennünk ahhoz a lelkes és emelkedett szellemhez, amelyben a világ haladó ifjúságának negyedik nagy nemzetközi találkozója a közelmúltban Bukarestben lezajlott és amely olyan meggyőző bizonyítékot nyújtott a különböző országok fiataljai közötti megértésnek és a békemozgalom további megerősödésének.

A Kísérleti Fizikai Intézet felkészült az új tanévre

Két hét múlva, a nyári pihe után új lendülettel indul új sikerek felé az egyetemi oktatás. Élettel telnek meg az előadók, a laboratóriumok.

Az új oktatási év sikere nagymértékben attól függ, hogy milyen volt az előkészítés, a jó oktatás feltételeinek megteremtése.

Egyetemünk egyik legnagyobb intézete a Kísérleti Fizikai Intézet. Mintegy 700 hallgató (tanárjelölt, vegyész, orvos, gyógyszer-

ten megbeszéltek a jövő évi oktatási feladatokat. Ezen az értekezleten megvitatták a tanév folyamán felmerült problémákat és azokat a kezdeményezéseket, intézkedéseket, amelyek elősegítik az oktatás színvonalának emelését és a hallgatók évközi munkájának ellenőrzését. Megtörtént az egyes évfolyamok előadójának és gyakorlatvezetőjének kijelölése is, ezáltal mindenki jövő évi feladatainak, munkájának tel-

gazdálkodásunk fejlődésének eredményeként a megrendelt eszközök egy része már meg is érkezett, de azért még sok fontos eszköz és műszer hiányzik.

A FENTI MEGBESZÉLÉSEK ALAPJÁN

intézetünk műhelyének dolgozói tovább végeztek és végzik a házilag előállítható eszközök gyártását. Munkájuk elismerést, dícséretet érdemel. Ezzel elősegítik intézetünk fejlesztési tervének sikeres megvalósítását.

IGEN SZÉP MUNKÁT VÉGEZTEK HIVATALSÁGUNK ÉRDEKÉBEN

az új tanév jó előkészítése érdekében. Intézetünk takarítási munkái befejezéshez közelednek. Szép rendbehozott, tiszta előadótermek, laboratóriumi helyiségek várják hallgatóinkat.

Az új tanév előkészítéséhez számíthatjuk a felvételi vizsgákon való részvételünket is. Intézetünk oktatószemélyzete közül többen résztvettek a Természettudományi Kar és az Orvoskar felvételi vizsgáin. Megállapíthatjuk, hogy ebben az évben a jelentkezők közül többen mutattak alaposabb tudást, mint az előző években jelentkeztek közül, s e mellett sokan valóban hivatásszerűen, a nevelői munka iránti vonzódás alapján kérték felvételüket a Természettudományi Kar egyes szakjaira. Bizunk abban, hogy új hallgatóink jobb felkészültsége és a választott életútja szeretete elősegíti oktatómunkánk színvonalának további emelését.

Pártunk és kormányzatunk szertartásos gondoskodása eredményeként intézetünk igen sok dolgozója az ország legszebb nyaralóhelyein töltötte és tölti szabadsága egy részét. Szellemileg felfrissülve, fizikailag megerősödve, új lendülettel folytatjuk eddigi munkánkat, hogy intézetünk is eleget tegyen a kultúrforradalmunkban számára kijelölt feladatoknak.

Makai Lajos
egyetemi tanársegéd

Dolgozóink pártoktatása

Az augusztusi taggyűlések egyik fontos feladata lesz a pártoktatásba bevont párttagok és pártönkivüliek a pártoktatás különböző formáiba való beosztásának jóváhagyása. Fontos tehát, hogy az alapszervezet vezetősége mindezt jól előkészítse ezeket a javaslatokat. Vizsgálják meg a pártbizalmiak bevonásával, hogy a vezetőség minden egyes tagját, a pártbizalmiakat és a népnevelőket megfelelő fokra jelölték-e és a tagság minél nagyobb száma beosztást nyert-e az új pártoktatási évadra. Gondos mérlegeléssel és a jelöltek kívánságainak figyelembevételével el kell érni, hogy mindenki a számára megfelelő elméleti tudásban haladást biztosító formában tanuljon. Ezt a munkát alapszervezetünk nagyrészt már be is fejezték, de még vannak olyan párttagok, akikkel a személyes beszélgetés nem történt meg. Különösen a szabadságolások miatt esetleg elmaradt elvtársak esetében fontos, hogy ez megtörténjen. Így kerülhető el a későbbi, az egyik tanfolyamról a másikra történő áthelyezés, mely zavarja az oktatás munkáját és jogos panaszra ad alkalmat a szemérművel hallgatók körében.

A másik nem kevésbé lényeges, az egész oktatás sikerét alapjában biztosító szempont volt a megfelelő propagandisták személyének kiválasztása, valamint nyári előkészítő tanfolyamokon való részvételük biztosítása. Ezen a téren is mutatkozott elmaradás, mert pl. a tapasztalat szerint a propagandisták nem minden előadón vettek részt teljes számban és felkészülésük is esetenként hiányos volt. Az alapszervezeteknek kell gondoskodniuk arról, hogy a kiválasztáson túl megfelelő

lehetőségeket is biztosítsanak propagandistáinknak a gondos tanulásra és segítségükkel tanácsaikkal, ellenőrzésükkel felkészülésükben.

A Központi Vezetőség határozatának megfelelően készültünk fel az ideológiai oktatásra, mert nem vitás, hogy a kitűzött feladatok csak jól képzett propagandisták tudják megoldani. A Politikai Bizottság 1952. június 5-i, a pártoktatásról szóló határozata már feladatul tűzte ki az eszméleti-politikai színvonal fokozottabb emelését. Olyan tudással kell felvértezni dolgozóinkat, hogy a reánk váró szocialista építés egyik döntő szakaszában adódó nagyjelentőségű feladatokat pártunk és kormányzatunk irányelveinek megfelelően, dolgozó népünk javára végrehajthassuk. A kommunista példamutatás és helytállás csak abban az esetben valósítható meg, ha tudjuk milyen cél érdekében kell dolgozni és melyek azok az eszközök, amelyeknek segítségével elérhetjük életszínvonalunk emelését saját munkánkon keresztül. Sztálin elvtársról kapott útmutatás alapján kell biztosítani a szocializmus alapvető gazdasági törvényeinek érvényesülését és meg is kell tudnunk védelmezni elért eredményeinket minden ellenséges támadással szemben. A bátor bírálat és önbírálat, a fokozott éberség alapja a biztos elméleti tudás és a becsületesen végzett munka.

A területünkön található hiányszakásokat számbavéve és feltárva meg kell tennünk azokat a további lépéseket, melyek biztosítani fogják, hogy az 1953-54-es pártoktatás még több sikert hozzon.

DISZ szervezeteink feladatai

Azzal, hogy az évvégi vizsgák, államvizsgák befejeződtek, DISZ-szervezeteink munkája nem ért véget. Sok fontos feladatot kellett megoldaniuk a nyári szünetben és kell még teljesíteniük az új tanév kezdete előtt.

Egyik fontos feladat volt a felvételi vizsgákon való részvétel.

A kari vezetőségek megbízottai minden felvételi bizottságban jelen voltak, hogy találkozhassanak az elsőéves elvtársakkal, megismertessék velük az egyetemet, az

egyes intézeteket, az egyetemi életet. Ezek az elvtársak eredményesen dolgoztak a beiskolázás sikeréért.

Nem kevésbé jelentős a DISZ munkája a nyári táborokban. A DISZ-tagság feltétlenül arra kötelez minden hallgatót, hogy a legfegyelmeltebben, a legbeosztottabban vegyen részt ebben a munkában. A párttagoknak, DISZ vezetőknél kell elsősorban példát mutatniuk itt is, mint a munka minden más területén.

Gondolnunk kell a meglehetősen nagyszámú utóvizsgázó hallgatókra is.

Minden segítséget meg kell adnunk, hogy szeptemberben sikeresen vizsgázzanak.

A jó munka alapja a funkcionáriusok helyes kiválasztása és elosztása. Kari vezetőségeink ezen a téren nem tettek eleget a nyáron. Amíg a felvételi vizsgák folytak, s nem kezdődtek meg a táborozások, a DISZ-vezetőségek dolgoztak.

Július végén azonban jóformán senkit sem lehetett az egyetemen találni, aki a DISZ felőse lett volna.

Kari vezetőségeinknek a jövőben idejében kell gondoskodniuk arról, hogy leányokat bízzanak meg a nyári DISZ munka vezetésével.

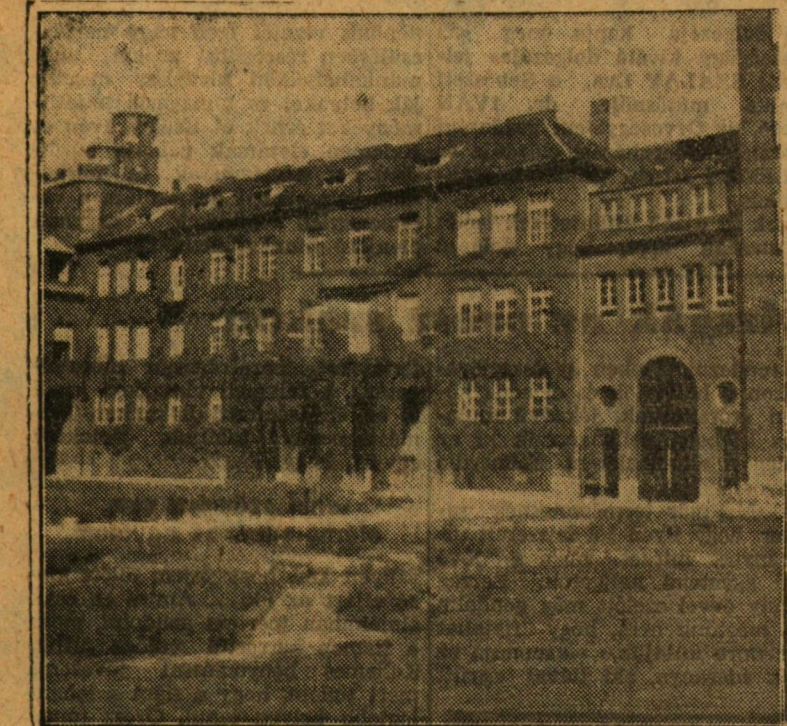
Igen komoly, gondos munkát kíván az új tanév előkészítésében a vezetők kiválasztása és megfelelő helyre való állításuk. Pártszervezeteink vezetésével meg kell kezdeni ezt a munkát az alapszervezetekben.

Olyan fiatalokat kell kiválasztani, akik tanulással, magatartással, eddigi tapasztalataikkal részölték arra, hogy vezetőknél javasoljuk őket.

Bírálat illeti a DISZ Központi Vezetőségét is azért, hogy augusztus utolsó napjaira hívta be a kari titkárt elvtársakat néhány napos tanfolyamra. Ez azért nem helyes, mert elveszi az elvtársak amúgy is szűke szabott pihenőjét. Ezt a tanfolyamot helyesebb lett volna július 15-e után megrendezni.

Ki kell használnunk a még hátralévő időt, hogy szeptemberben jól megkezdhesük legfontosabb feladatunkat: a tanulást.

Népnevelő
NÉPNEVELŐK ÉS PÁRTBIZALMIK SZÁMARA
Nálkülözhetetlen az agitáció munkájában

rész) fordul meg benne, hallgat előadásokat, végez laboratóriumi gyakorlatokat. Ennek megfelelően nagy feladatot jelent az oktatási munka megszervezése, a nyári előkészület is. Ez a tanévelőkészítő munka főleg négy irányban folyt,

A TANÉV BEFEJEZÉSEKOR

az Intézet Kossuth-díjas igazgatója vezetésével tanszéki értekezle-

jes ismeretében foghatott hozzá az új tanév előkészítéséhez.

A KÖVETKEZŐ TANSZÉKI ÉRTEKEZLETEN

a laboratóriumi gyakorlatok és az előadási kísérletek, valamint az előadások demonstrációinak fejlesztési tervét dolgoztuk ki. Megbeszélésünk alapján a szükséges műszereket és eszközöket megrendeltük. Ügykezelésünk és anyag-

Tudományos életünk komoly ígérete:

Alföldi Lajos aspiráns

szegénységet gyógyító B 12-es vitamint előállítás, melyen biztos tudományos kutató-módszertani alapokat jelentett számára, s professzora már ekkor önálló mérésfeladatokat bízta meg, melyek eredményeitől szinte a kutatás tulajdonképpen megindulása függött. Munkájuk igazi szocialista tudományos munka volt. A professzor és a tanítvány munkája eredményeinek a gyógyászatban való alkalmazásához eljött az ipari szakemberek és a gazdaságos tömeges előállítás kérdéseit megvitatták. Tapasztalatszerűen leengyel kutatók jöttek hozzájuk. Eredményeiket a tudományos körökben publikálták. A tudós professzor szóhoz jutott a fiatal munkatársról is. Alföldi elvtárs több előadást tartott Ivánovics professzor mellett végzett munkájáról, többek között egyet az egyik biológus kongresszuson.

Joggal büszke Alföldi Lajos, hogy résztvevett abban a munkában, amelyért professzora Kossuth-díjat kapott. Munkájuk

EUROPÁBAN EGYEDÜLLŐ volt s eredményei nemcsak hazánk tudományos hírnevét, hanem gyógyszer exportját is emelték. Meghatottan említette, hogy milyen sokat jelentett számára népünk és kormányzatunk bizalma. Alighogy megterte az első lépéseket a tudományos munka területén, magas ösztöndíjban részesült, majd nagy munkájáért akadémiai és ipari jutalmat is kapott.

Amikor 1952-ben katonai szolgálatának eltöltése után hazatért, nagy meglepetés várta. Megtudta, hogy kiváló munkájáért a DISZ Dicsőség Könyvébe írták be a nevét.

„Öszintén mondhatom, anyagi gondjaim — amióta tudományos munkáival foglalkozom — nem voltak...” — mondja komoly arccal.

Egyetlen dolog bántotta egy kicsit ezen a nyáron. (Ez egyébként minden aspiráns bántalmát!) Nyár közepén közölte vele az Akadémia, hogy a kilátásba helyezett üdülésre van lehetőség — szeptemberben és ha feleségével együtt megy, csupán 80 forintot kell fizetnie egy napra... Node megoldotta az üdülést más ként és reméli, hogy az Akadémia is belátja: a professzori jövedelemhez méretezett üdülő-ellátási díj mellánnyal az aspiránsokkal szemben.

Sok kitérőt, további szorgalmat, sikert kívánunk Alföldi Lajos

elvtársnak, aki tehetségével, szerezésével, alapos munkájával példaképe fiatal tudósjeleinknek és minden DISZ-tagnak. Jövőre, mint szaktudományának kandidátusát akarjuk üdvözölni.

A műhely dolgozói a jó tanévkezdésért

Korán reggel két munkaruhába öltözött elvtársak igyekeznek a Kölcsei-utcában, a Tudományegyetem házi műhelyébe. A járókelő ember kívülről nem is veszi észre, hogy az épületen belül egy nem régen alakult lelkes szakmunkás brigád végzi és javítja a Tudományegyetem összes épületeinek műszaki felszerelését, hogy ezzel is elősegítse az alkotó és tudományos munka fejlődését. A műhely rövid múltja tekintetű. 1951-ben még együtt volt és dolgozott az Orvosegyetem házi-műhelyével. Ugyanez évben felsőbb szervek utasítására különvált az Orvosegyetem a Tudományegyetemtől és ezzel egyidejűleg a műhely dolgozói is. A Tudományegyetemhez került dolgozók nagy lelkesedéssel és igyekezettel építették ki saját műhelyüket. E komoly munka mellett nem hanyagolták el az intézetek igényeit, azokat minden esetben százszázalékosan kielégítették, bár esetenként a soron kívüli feladatok a beütemezett munkát hátráltatják. Az egyetem házi-műhelye az apró mindennapi munkán kívül komoly, különleges feladatokat is megold. A múlt évben végezte el a fűvészterben a vasszerkezetű pálmaház építését cca. 150.000 Ft. értékben. Az asztalosbrigád az utóbbi hetekben adta át a befejezett 4 db. könyvszekrényt a Történelmi Intézetnek cca. 100.000 Ft értékben. Ugyancsak befejezéshez közeledik a

Személyzeti Osztály részére egy páncélszekrény elkészítése 20—25 ezer forint értékben. A műhely dolgozói között jó kollektív szellem alakult ki, azonban több hónappal előzött el körül bajok voltak. Építő bírálat, jó népnevelő munkával ma már ezt a hibát helyrehozták.

Az 1953—54-es beiskolázásnál újra komoly feladat hárult a műszaki csoport és a műhely dolgozóira. Az egyetem tulajdonába került a Dugonics gimnázium és az MTH. épület. Ezeket a többi diákolthonnal együtt elő kell készíteni az új iskolai évre. Szinte zökkenőmentesen valósulnak meg azok a műszaki követelmények, melyek szükségesek ahhoz, hogy a beérkezett egyetemi hallgatók otthonosan érezzék magukat, bár a javításokhoz és átalakításokhoz a költségvetési fedezet kevés. A műszak és a háziműhely dolgozói felajánlásban augusztus 20-ra, alkotmányunk méltó megünneplésére vállalták a munkálatok elvégzését. E felajánlásukat nagyrésztben már teljesítették. A munkához való jó viszony és a jó kollektív szellem biztosítéka annak, hogy határidőre be is fejezik. A műszaki brigád tudja, hogy minden elvégzett munka és minden megtakarított fillér egy lépés előre a szocializmus építésében és a béke megvédésében.

Tokaji Lajos
műszaki csoportvezető

Bőségesen ellátják tanszerekkel a lengyel iskolákat

Az új tanévben jelentősen gazdagodnak a lengyel iskolák fizikai, kémiai, biológiai, stb. szertárai és laboratóriumai. A tavalyinál 30%-kal több taneszközt kapott a lengyel ifjúság. Atlaszok, földgömbök, preparátumok, szemléltető

táblák ezrei várják a diákokat. Az új tanévben művészi kivitelezésű színes táblák oktatják az ifjúságot társadalmi és politikai ismeretekre. A tanszerek listáján több mint 2500 különféle tétel szerepel.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

RAVASZ LÁSZLÓNÉ,
RÁCZ VIKTÓRIA

GÖBL ERZSÉBET

Ravasz Lászlóné, Ráczi Viktória II. éves joghallgató kitűnő tanuló, DISZ-vezetőségi tag. Az évvégi vizsgák során DISZ-vezetőségi taghoz méltóan minden tárgyból jelesen vizsgázott. A félév folyamán rendszeresen tanult, s gyengébb előmenetelű hallgató társait állandóan segítette. Kiválóan kivette részét a társadalmi munkából is.

Göbl Erzsébet első évet végzett matematika-fizika szakos hallgató. A szakértetség tanfolyamot és a második félévet kitűnő eredménnyel végezte. Kitartó, rendszeres munkája következtében tudása biztos alapokon áll. Nagyszerűen összeegyezteti az elméletet és a gyakorlatot szakmai munkája során is. Magatartása szerény, évfolyamtársai szeretik és megbecsülik.

Szeretettel várjuk őket

JUHÁSZ ANTAL

AMBRUS ERZSÉBET

Juhász Antal kitűnő érettségivel tett felvételi vizsgát a bölcsészkar magyar szakára. A felvételi vizsgán széles, általános műveltségű, irodalmi és politikai tájékozottságról tett tanúságot. Ez évben részt vett a «Rákosi tanulmányi versenyen», amelyben a megyei döntő nyertese, az országos verseny második helyezette lett.

Ambrus Erzsébet most felvett I. éves joghallgató. Paraszti származású hallgató. Középiskolai tanulmányait a békéscsabai szlovák tannyelvű ált. gimnáziumban végezte, érettségi eredménye: jó. A felvételi vizsgán, mind az írásbeli, mind a szóbeli vizsgán kiválóan felelt meg.

Orvostanhallgatóink nyári kórházi gyakorlatáról

Negyedéves orvostanhallgatóink már második éve töltik a nyári tanítási szünetet kórházi gyakorlaton. A Szeged körzetében elhelyezett nagyobb kórházak belgyógyászati és sebészeti osztályain igyekeznek alkalmazni, illetve kipróbálni azokat a nagyrészt elméleti ismereteket, amelyeket eddigi egyetemi tanulmányaik folyamán szereztek. A tapasztalat arra mutat, hogy hallgatóink örömmel és érdeklődéssel végzik ezt a munkát és a kórházak tulnyomó részben odaadón veszik ki részüket a lendő orvosok kiképzéséből. Szinte egyöntetű hallgatóinknak az a megállapítása, hogy a nyári gyakorlatból sok tanulságot merítettek, «közelebb kerültek az élethez». Sokszor észleltük, hogy a manuális munka és az önálló (bár felügyelet alatt végzett) felelős tevékenység serkentő hatása a medikusok önértékelésére és ilyen alkalmakkor úgy érzik, hogy már nem egészen tanuló, hanem kissé már orvosok is. Ebből a szempontból örömmel kell fogadnunk az orvosképzés reformjának ezt az intézkedését. Nem kisebb haszonnal jár hallgatóinkra nézve annak a lehetősége, hogy az egyszerűbb és mindennapos orvosi beavatkozásokban, mint az injekciók, infúziók, bemetszések, punkciók, kisebb műtétek, stb., személyes gyakorlatot szereznek. Aránylag kis ágylétszámmal működő klinikáink az év-ről-évre növekvő hallgatólétszám folytán, érthetően nem nyújthatják minden egyes hallgató részére ezen eljárások begyakorlásának lehetőségét.

A reformot

A szempontból csak az értékelhető igazán, aki tapasztalatból tudja, hogy a megelőző évtizedekben nem ritkán csak szigorú körökben került először feckendő a medikus kezébe és ha történetesen valamelyik nagy klinikán «cselédkönyvezett», ahová sokan voltak beosztva, esetleg egy esztendő leforgása alatt sem került sor önálló munkára. A fiatal orvosok, bár megbízható elméleti tudással, de igen hiányos gyakorlati ismeretekkel kerültek nem egyszer olyan munkahelyre, ahol önállóan kellett helytállniuk, természetesen, hogy a betegek nézve ez nem volt nagyon üdvös, de a lelkiismeretes és önmagukkal szemben igényes fiatal doktoroknak is megnehezítette az amúgy sem könnyű kezdetet.

Persze, amit a hivatalos tanmenet nem adott meg, azt igyekezett és az önálló kezdeményezés, érdeklődés pótolhatta. Szünetidejét sok medikus töltötte kórházi osztályokon, melyek az érdeklődő és szorgalmas hallgatók munkáját örömmel használták fel és vidéki kórházakban dolgozó szigorú néha

olyan nélkülözhetetlenné váltak egyes osztályokon, hogy vizsgáikat hosszú időre elhalasztották. Természetesen ez is a rendszer egyik kényszerítője volt, akár csak az, hogy a végzett orvosok, akiknek anyagi helyzete ezt valamiképpen megengedte, valóban találtak bőséges alkalmat a gyakorlatra fizetéstelen munkahelyeken. Jó intézményben még az ingyenes munkahelyet is komoly kegynek kellett tekinteni. Nem árt, ha tudnak erről szigorú hallgatóink, akik most fizetést kapnak és fiatal orvosaink, akik az oklevéllel együtt kinevezésüket is kezükbe kapják...

A nyári kórházi gyakorlat

még néhány fontos tanulsággal járhat hallgatóinkra, ha figyelmesen körülnéznek:

Az egyetemi előadásokon és intézményekben a tudomány legújabb módszereivel és eredményeivel ismerkednek meg. A klinikák munkája sokszor inkább irányul a különleges, a ritka, mint a hétköznapi feladatok felé. Az elmélet és a gyakorlat aránya az előbbi javára tolódik el. A kórházban ez éppen fordítva van. A kórház számára a már bevált, a széleskörű tapasztalat által igazolt eljárások és a mindennapi feladatok az irányadók. Még fokozottabban vonatkozik ez az orvosi — nem kórházi — gyakorlatra. E szempontból tehát hallgatóink valóban «az élet»-et láthatják maguk körül és szemléletük bizonyos egyoldalúsága korrigálódik. Egyáltalában nem volna helyes, ha az itt-ott tapasztalt alacsonyabb elméleti tájékozottság láttán esetleg valami sajnálkozó, vagy éppen lenéző véleményünk támadna a kórházi, vagy a gyakorló orvosi munkáról. Természetesen, hogy a színvonal folyamatos emelése elsőrendű érdeke a társadalomnak és az orvosi továbbképzés fontos és nehéz feladata az egészségügyi kormányzatnak. De igen jó, ha hallgatóink észreveszik és méltányolják azt a kimerítő fi-

zikai munkát, melyet nagyforgalmú, de csekély orvosi létszámmal működő vidéki osztályaink végeznek. Valóban minden lehetővé kell tennünk a kórházi színvonal emelésére annak érdekében, hogy most nincs okunk szégyenkezni miatta; de ugyanakkor fel kell lépni az olyan nagyképű vélekedés ellen, mely a professzionális tudomány nyugalmas munkahelyeiről nem egyszer lekicsinyli a kórházak és a gyakorló orvosok verejtékes munkáját anélkül, hogy közelről ismerné.

Ha nyitott szemmel

töltik hallgatóink gyakorlati idejüket, közelebbi érintkezésbe jutnak a falusi orvos élet- és munkakörülményeivel is. Szemtől-szembe találkoznak azokkal a hibákkal és tévedésekkel, melyekről eddig csak az egyetemi előadásokon hallottak. Megtanulhatják, hogyan kell elkerülni őket és megértik miért követik el mégis. Itt tanulhatják meg igazán, micsoda nagy feladat és felelősség nehezedi a magámaradt gyakorló orvosra, mennyire szükséges, hogy az orvos életének minden helyzetében törekedjék tudásának felfrissítésére és fejlesztésére. Azt is beláthatják, hogy a jó gyakorló orvos, a szó igazi értelmében vett «orvos», kinek nehéz, de tisztas hivatására nem sajnálkozással, idegenkedéssel, hanem, — mint a társadalom egyik legértékesebb munkására — őszinte megbecsüléssel és tisztálattal kell néznie, bármilyen fokán álljunk is a hivatali, vagy hivatásbeli ranglétrának.

Ha negyedéves hallgatóink szakismereteink gyarapításán kívül a kórházi orvosi és gyakorló orvosi munka megbecsülését is megtanulják nyári gyakorlatuk folyamán, akkor a munkában töltött szűnőbizonyosan megérté a fáradságot és megerősödvé térnek vissza nem sokára az egyetem padjaiba.

Petri Gábor
egy. tanár

Egyetemi hallgató cséplési ellenőr levele

Hat héttel ezelőtt kerütem Bálástya község területére, hogy résztvegyek a mezőgazdaság egyik legnehezebb, s egyben legfontosabb munkájában, a cséplésben. A cséplőgépeknél leginkább középiskolás tanulók és egyetemi hallgatók végzik az ellenőri teendőket, amely több szempontból jó eredményt vezetett. A gépmunkások és dolgozó parasztaink még jobban megismerték szocializmust építő népünk jövőjének értelmiségét, s rajtuk keresztül pártunk és kormányunk iskolai oktató szellemét, amely arra nevel bennünket, hogy néphöz hű értelmiségi emberek legyünk.

Mi, diákok is sokat tanultunk és tapasztaltunk. Úgy érzem megerő-

sódott bennünk az az egyszerű, közvetlen és harcos munkás jellemvonás, amely segített elbánni azokkal, akik meg akarják rövidíteni a dolgozókat. Ilyen volt Kondász Antal, aki silány kosztot adott és szemetes gabonát vitt a munkásoknak.

Feladataink mellett nagy örömet jelentett számunkra, hogy résztvehettünk a szép gabonatermés, az új kenyérnevelő betakarításában. Cséplőtűnk például Répás Illés középarasztnál, ahol 2 hold földön több mint 30 q búza termett, de nem volt ritka a 13—14 mázsás átlag sem.

Szentmihályi Klára,
II. történelem szakos hallg.

Dolgozóink kellemes üdüléséért

Seperjük el a tüskéket

A fonyódi üdülő a nyári hónapokban a dolgozók ezreinek nyújtotta pihenést. Csokoládébarnára leszülve, újult erővel térnek vissza innen a munkások, a parasztok, az értelmiségi dolgozók az esztendőghoz, a szövőpékekhez, a traktorokhoz, állami gazdaságokba, szeszekbe, a földjeikre, az iskolákba, az orvosi rendelőkbe, a klinikákra, az egyetemekre.

A felszabadulás előtt kevés munkásember mondhatta még azt is, hogy látta a Balatont, s igen elnyező volt azoknak a száma a termelő munkát végzők közül, akik a Balatonon pihenhetők ki fáradsaikat. Ma az egész dolgozó nép bünyös e gyönyörű vidéknek.

A fonyódi városi fürdőnél jobbra közelről a Balaton partján ott találjuk a Szegedi Orvosegyetem üdülőjét, két csinos épülettel, két épületben egy horthysia tiszt és egy nagy fakerekedő dől. A bejáratnál kellemes illatú, mosolygós virágok fogadják az üdülőre érkezőket. A két épület között álló ping-pong asztalon már egy-egy nagy mérkőzésnek lehelnak tanúi közvetlenül belépésükkor.

A kis üdülő kétfelteként harmincegyetemi orvosegyetemi és tudományegyetemi dolgozóknak, tansegélyzetnek nyújt nyugodt otthonot. Az érkezőket Dombvári elvtárs, az üdülő gondnoka, s egyben szemeszterre kalmazója a szobákba. Rövid mondatokban vázolja, mik az üdülő szabályzatának legfontosabb pontjai: reggelizni, ebédelni, vacsorázni mindenkinek kötelező, továbbá minél többet aludni és napozni.

A konyhában Kovács Dezsőné és Börcsök Pál készítik a pihenőknek az ételt, s meg kell mondani, hogy joggal dicsérik munkájukat, mert a konyha kifogástalan, s ami nagyon fontos, ízletes.

Az üdülő elhelyezése, a kellő életbiztosítása az orvosegyetemi szakszervezet, az orvosegyetemi G. H., Dombvári elvtárs és felesége, Kovács Dezsőné és Börcsök Pál munkája dicséretre méltóak.

S ha derűs az ég, lehet napozni, fürdeni, semmi sem zavarja a napi nyugalmat, a kellemes időtöltést. Vigyan püfölkézi Törökly és Ráczi elvtárs a ping-pong labdát, a Pénymes nyugágyakban szépirodalmat olvashat Novoszel elvtárs és a felesége meg Kéri Irénke.

Esős idő alkalmával, s esztendőnként azonban a derűs nappal észre nem vehető hibák, hiányosságok előbújnak, mint éjjel a szentjánosbogarak.

Elindul a férj és feleség, s az üdülőbe megérkezve nem egy esetben kiderül, hogy nincs olyan szoba, ahol mindkettőn megférnének, s így a férj a férjakkal közös szobájában nyer elhelyezést, a feleség pedig a női közös szobákban kap ágyat. Mi okozza e nehézségeket? Az, hogy csak egy darab kétágyas szoba van, a többi három-négy-öt ágyval van felszerelve. Előfordul, hogy az első estét még egy tény megzavarja. Az üdülőnek ugyanis nincs ágyneműje.

Ezért mindenkinek magával kell vinnie kispárnáját, lepedőjét, stb. Több dolgozó azonban erről nem értesült, s meglőlént, hogy az üdülő gondnokával káprólva, nagy nehézségek árán kellett összeszedni a szükséges ágyneműt, nehogy az üdülő már másnap erős náthával, üdülő helyett a betegszobába kerüljön, mert bizony a balatoni éjszakák ha szűnyegmentesek is, de elég hűvösek.

Az este beálltával nyugovóra térnek az üdülők, ki nyolc-kenec, ki tíz-tizenegy órákor, s az ébredés is

természetesen emberenként változó, ki korábban, ki későbbben kel. Ez így helyes, természetes, s ezen nem is kell változtatni, különösen nem az üdülőben. De az már nem természetes, hogy a későn felkelt az egy-másba nyitló szobákban keresztül botorkálva, felébreszti a már édesen szendevő társait. Bár maga is bosszankodik ezen, nem tehet róla, mert a szobáknak nincs külön bejárata.

A dolgozók nyugalma érdekében indokolt a különbejáratok megépítése, mert akárhogy is forgatjuk, a legelső szobák lakói között is természetesen vannak későn felkeltők és korán kelők, tehát nyugodt, zajtalan pihenési idő — míg egybenyitlókak lesznek a szobák — csak 10—11 órától hajnal 5—6 óráig van.

Mint ahogy az orvosegyetemi GH. gondoskodása során házilag elkészítettek egy zárthelyt és egy szabadban elhelyezett tüst, a különbejáratot is meg tudják oldani, csak akar ni kell.

Ha esik az eső, mástermészetű nehézségek adódnak, melyek a kellemes üdülésben kellemetlen perceket szereznek a dolgozóknak.

Nincs szórakozóhely a pihenők számára. Az ebédhelyiség kicsi, 25, maximálisan 30 befogadóképességű, s az üdülő szobáinak kénytelenek visszavonulni. Ugyanor, bosszús kedvében az embernek még olyan «kicsiny» dolgok is szemet szúrhatnak, hogy a szobák nagyrésztben nincsen szekrény, s az üdülők ruháit a fogason, vagy egy szőgre akasztva, pornak kiszolgáltatva esztengnek magukra hagyatva. Pedig van egyetemünk területén annyi szekrény, melyet kis javítással nyugodtan el-

helyezhetnénk a fonyódi üdülőben, s határozottan állítjuk, hogy elvitelük az egyetemről nem gátolná az itt folyó munkát. A szakszervezet a hiányok megszüntetésére, a dolgozók pihenésének zavartalanul tételére érdekében tördődjék az ilyen «apróságok» megszüntetésével is. Az Orvosegyetemi GH-ja a szakszervezettel karöltve saját erejéből megszüntethetné ezeket a kis tüskéket, még inkább akkor, ha felhívják a Tudományegyetem szakszervezetének és GH-jának figyelmét, hogy Fonyódon nemcsak orvosegyetemi, hanem tudományegyetemi dolgozók is üdülnek — s ha jól gondoljuk, egyenrangú félként — ezért is tekinthetjük szívvégynélkünek az üdülő minél jobb felszerelését.

Az orvosegyetemi GH. vezetői már látják a hiányok nagyrészét. Már tervet is készítenek, hogy 4. drb. kétágyas szobát rendeznek be, 40 személyes társalgó és rendes mellékhelyiségeket építenek, az ebéd-lőt kibővítik, s jövőre a szobákat különbejáratúakká alakítják át. Jól elkészített terv ez, s a továbbiakban a terv készítőinek az a feladata, hogy annak teljesítéséért keményen és következetesen harcoljanak.

E nagyobb összegű befektetési terv mellett nem szabad szem elől tévesztetni az alábbiakban megemlíttet néhány apróságot sem.

Egy hangszórót, de legalább egy nagyobb hangerővel rendelkező rádiót kell biztosítani a szórakozás jobbátétel érdekében. Egy gramofon, több szék és társasjáték-felszerelés szükséges. Nem utolsó sorban kell megemlítenünk, hogy az üdülő területén csak egy csónak van. az is a gondnok személyes tulajdona. Jó lenne, ha a szakszervezet az illetékes szervek segítségével a jövő üdülési időnyire gondoskodnék arról, hogy legalább két csónak álljon a dolgozók rendelkezésére, mert a Balatonon üdülni és nem csónakázni — csónka üdülni.

A szakszervezetnek még egy fontos elvet szem előtt kell tartania. Népi demokráciánk biztosítja a dolgozók üdültetését, s ez egyben kötelező parancs az üdülést intéző elvtársok részére, hogy a legmesszebbmenőkig gondoskodjanak a pihenésre induló elvtársokról. Az illetékes szervek nem egyszer figyelmen kívül hagyják a házastársak érdekeit, s «nem tudnak» adni férjnek és feleségnek egy üdülőt, egyidőben beutalt. A fonyódi üdülőbe való beutalásnál a legmesszebbmenőkig gondoskodni kell arról, hogy a házastársak egy időben kapjanak beutalt, de különösen arról, hogy egy szobában nyíjenek elhelyezést az üdülés idejére, ne úgy, mint Kolonics elvtárs és felesége, akiket külön-külön szobában helyeztek el akkor, amikor két hónap múlva gyereket várnak. Inkább kevesebb dolgozót utaltak be Fonyódra, de azok a lehető legkényelmesebben tölték el két hetüket, mint számban kimutatva sok dolgozót üdültessünk, ha az a kényelem rovására megy. Kerüljük el azt, hogy a szűköság következtében, a hiányos felszerelés miatt pihenjen bár, de több kis tüskével térjenek haza az üdülésből.

Szakszervezetünk legyenek meg minden erőfeszítést, az illetékes szervek segítségével az üdültetés jobbátételéért, seperjük el az üdülő a kis tüskéket, mert ezek ha igen kicsik is, kit kisse, kit jobban vagy nagyon, de mindenképp megszárnak, a fonyódi üdülőbe kerül.

